

స్వర్ణికిదాగ రోమాంచనగొనుడకు. తెగెళు వసియాగినిదల్లి లుసునిన కొగళు అంటిశేందు అంగళదంతే ఆగిత్తు. అల్లి రంద్ర కోరేదు హోరచువ పుడిముగళు అవళ కాలుగాగి కచగుళి మాడిదవు. ముక్కలు బావి తోడువ, గోట్టుర కట్టువ ఆటి ఆపుత్తిద్దరు. సుమిగూ అంధ ఆసెయాయితు. ఏరుపాట్క అదన్న అవళ కెన్నిగల్లే గ్రహిసి, ‘సేచ్చ నేండి హోగొణు, సాకు’ అంద. సూయు కేంబాగిద్ద. ఆకాశ కేంపాగిత్తు. ఆ కేంపు నీలిగూ బచేయుత్తిత్తు. సూయును ఇంచించు ఇళిదు హోగువ ఆ భవ్వ దృశ్యదల్లి మైమరేతిద్దకు. ‘నాళే బరోణు, బా’ ఎందు ఏరూపాట్ అవళను ఎళ్ళిరిద. ‘దినా బరోణు’ అందళు.

କାରପାରଦଲୀ ଜୀବରିଦ୍ୟ ମନେ ସମୁଦ୍ର ତେରିଦିନ ବଳୀରେଇ ମୁଁ ଲୁ ଅଛେ ଦୋରବତ୍ତୁ। ଏହିପାଇଁ ଆଫିସିନିଦ ବିଂଦୋଦନେ ଅବନ ଜୋତେ ଦିନା ସଙ୍ଗେ ବେଶିଗେ ହୋରଦେଖଣ୍ଡିଲୁ। ଏହିଏ ହୋପଦରଲୀ ହିଁଏ ଆକର୍ଷଣେ ଜୀରତ୍ତେତି ବିଦୁ ଏବଂ ଏହିପାଇଁ ଅନନ୍ଦକୌଣ୍ଡିନ୍ଦ୍ର ଅଦରେ ତିଂଗଳାଦରା ଅବଳ ଲାତାହ ତତ୍ତ୍ଵରୀଲିଲ୍ଲ, ଲାଲ୍ପା ଜ୍ଞାସ୍ତିଯାଯୁସ୍ତୁ ଚମ୍ପୋମ୍ବେ ଆଫିସିନିଦ ଦଳିଦୁ ବରୁତ୍ତିଦ୍ୱାରା ଏହିପାଇଁଗେ ମହେ ହୋରହୋଇବ ଲାତାହ ଜୀରୁତିରଲିଲ୍ଲ, ‘ଜୀମ୍ ବେଦ, ସୁଶ୍ରୁତିଦ୍ୟ ଅନନ୍ଦାଗ ସହେଦରିଯ ମୋରେ ବାଦୁପୁଦନ୍ତ ନେଇଦୁପୁଦକକ୍ଷ ଆଗୁତ୍ତିରଲିଲ୍ଲ。 ଅବନିଗେ ମହୁଦିଲିଲ୍ଲ ଦ ବିନିନ ‘ନିଂ ବେଚୁ ହୁବ୍ର ହିଦିପ୍ରେତି ବେଗ ସ୍କେଳିଲ୍ଲ ହୋଇଲିନି। ନିନେ ଅଦ୍ଦା ଦିକୋଳିରୁ... ସରି, କଂଗ ବ୍ୟବୀରେ ସ୍କୁଟି ମୋର୍ଗ ହୁତାରାଗି ହୋଇଗ ବରି ଏହି ଏହିଦ୍ୟ ସୁମିଗେ ସମୁଦ୍ରଦ ମୋହ ନିଜକକ୍ଷ ହୁଚୁଥ ହିଦିପ୍ରେତି ଅବଲ ତତ ମାଦିରଲିଲ୍ଲ ହେତ୍ତିଯିଠିତେ କାରେବିଟିରିଧିଲୁ। ସ୍କୁଟି ସାବାଗିର ଅବକାଶ ସିକ୍ଷମେଲେ ଅବଲ କାରପାରଦ ହୋନ ହୋନ ତାଣଗଳନ୍ତିରୁ ବ୍ୟବୀରେ ମୁତ୍ତାଦୁପୁଦ ଦୈୟ ମାଦିରିଲୁ। ଗ୍ରୀନା ଶ୍ରୀଟେମୁ, ମାରୁତିଗଲ୍ଲ, ହୋଇଭାଗ, କାଜୁଭାଗ, ସଙ୍କୁବାଦ, କରପାର ଏଲୁ ପନ୍ଦି ସୁମନ୍ତିନେ ଅଦ୍ଦା ଦିଲାନୁ। ବିନିନ କାହିଁ ସେତୁପେରେଗୁ ହୋଇଗ ବିନିନ ଏକାଂଦରଲୀ କଂଦ କାହିଁ ସଙ୍ଗମ ଅବଲନ୍ତି ଥିଦା ମାଦିତୁ। ମୋହରେ ଅବଲାଗ ନିଲି ଅବଲ ଜ୍ଞାନ, ସେତୁପେ ମୋହରେ ନିନିତୁ ନିଲି ଆକାଶ ମତ୍ତୁ ନିଲି କଢଲ କଂଦାଗ ଅବଳ ନିଲି ମୋହ ଜ୍ଞାନପୁ ବିଶ୍ଵାରପାଠିତୁ। ବିନିନ ବିଦିଗୀ ମୋହ କରିବ କାଳିନିଦି। କଂଚି ଦେବଭାଗ, ଆଜି ନିଲି— ହିରୁ କାଲ ପରତ ଆହୁ, ଜଗତୁ ଅଦେମ୍ବୁ ମୁନ୍ଦରପାଠିଦେ!

ಟಾಗೋರ್ ಬೀಚ್ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಬಂದು
ಆರು ತಿಂಗಳಾಗುವಮೌಕ್ಕಿಗೆ ವಿರುಪಾಣಿಗೆ ವರಾತ
ಹಚ್ಚಿ ಹಕ್ಕಿರದ ಬೀಚುಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಾಡಿದ್ದು.

ಪ್ರೋಣಂ ಬೀಚು, ತೀಕ್ಕಾತಿ ಬೀಚು, ಅಂಹೊಲೆಯ ಹೊನ್ನಗುಡಿ, ಬೇಲೇಕೆರಿ ಬೀಚು, ಗೋಕ್ಕಂದ ಕುಡ್ಲೆ ಓಂ ಬೀಚು — ಹೀಗೆ ವಿರುಪಾಣಿಯ ಎಲ್ಲಾ ರಚನೆ ದಿನಗಳು ಅವಶೇ ಮಜ್ಜಾ ದಿನಗಳಾದವು. ಸಾಗರ ಒಂದೇ ಆದರೂ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಡಲ ತೀರಗಳು ಶರಧಿಯನ್ನು ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ಭಾಸವಾಯಿತು ಸುಮಿಗೆ. ಸಮುದ್ರ ತೀರಗಳಲ್ಲಿಯ ಉಸುಕಿನ ಗಾತ್ರ, ನುಣಿಪು ಮತ್ತು ಹೊಳಿನ ಆಥಾರದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಇನ್ನೊಂದರಂತೆಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅವಳು ಸೂಕ್ತಪೂರಿ ಗಮನಿಸಿದ್ದರೂ, ತೀಕ್ಕಾತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಕಪ್ಪು ಮರಳು ಅವಳನ್ನು ನಿಜಕ್ಕೂ ಮರಳು ಮಾಡಿತ್ತು. ಕಪ್ಪು ಬಟ್ಟಿದ ಉಸುಕಿನ ತೀರದ ಬಗ್ಗೆ ಕಾರಾವಾರಕ್ಕೆ ಬರುವವರೇಗೂ ಅವಳು ಕೇಳಿರಲ್ಲ. ಮಾಜಾಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಗುಡ್ಡ ಹಕ್ಕಿ, ಪ್ರಟ್ಟ ಡಾರಣ ಕೇಗೊಂಡು ತಿಳಾತಿ ತಲುಪಿದಾಗ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕಪ್ಪು ಎಳ್ಳನ್ನು ಬಿಸಿಲಿಗೆ ಬಾಡಿಸಲು ಬೀರಿಯದತೆ ಕಾಣಿತ್ತು. ವಿರುಪಾಣಿ ‘ತಜ್ಞರ ಪ್ರಕಾರ ಕಪ್ಪು ಇಂಗಾಸಿಯಿಸಾ ಬಂಡೆಗಳ ಸವೆತದಿಂದ ಕಪ್ಪು ಎಳ್ಳನಂತ ಹಣ್ಣಿ ಜಲ್ಲಿಕಲ್ಲುಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ’ ಎಂದು ತನ್ನ ಪ್ರಸ್ತುತದ ಜಾನ್ನವನ್ನು ಅರುಹಿದ. ಕೊಂಡಿಂಬಯಲ್ಲಿ ‘ತೀಲ್’ ಅಂತ್ಯ ಎಳ್ಳು ‘ಮಾತಿ’, ಅಂತ್ಯ ಮಣ್ಣ ಎಂದರ್ಥ ಎಂದು ಭಾವಾ ಪಾದಿತ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ. ಅವನಿಗೆ ಸಹೇಲಿಗೆ ತೀಲಿಯದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಅಭಿಮಾನವಿತ್ತು. ಸುಮಿಗೆ ವಿರುಪಾಣಿಯ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿವರಕೆ ಸಕಾರಣವನ್ನಿಸಿದರೂ, ಇದೇ ಬೀಚು ಮೇಲೆ ಯಾಕೆ ಹೀಗಿದೆ? ಸಾವಿರಾರು ಮೇಲಿ ಉದ್ದಾದ ಕಡಲ ತೀರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿ ಈ ತೀರವನ್ನೇ ಯಾಕೆ ಆಯ್ದುಕೊಂಡಿದೆ? ಎಂಬುದೆಲ್ಲ ಏಸ್ಯಾವೇ ಆಗುಳಿದವು.

‘ಲೇಂಡಿ ಬರ್ಡ್ಸ್’ ಸೈಕಲ್ ಬಂದ ಮೇಲಂತೂ ಸುಮಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಬಂದಿದ್ದವು. ಸ್ನೋಟೀಯಾದೆ ಏರುಪಾತ್ತಿ ಮನಿಗೆ ಬರುವವರೆಗೂ ಕಾಯಿ ಬೆಕ್ಕಾಗಿತ್ತು. ತಗ್ಗ ಸಂಘೂರ್ಣ ಅವಳಿದೇ ಮಜ್ಜಿ! ಸೈಕಲ್ ಸಂಪರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರವಾರ ಇನ್ನಷ್ಟು ಮೋಹಕವಾಗಿ ಕಂಡಿತ್ತು. ಒಂದುಕೊಳ್ಳುವುದಿರಲಿ, ಎನ್ನೇ ಕೆಲಸವಿರಲಿ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅವಳು ಬೀಚಿನ ಮೇಲಿರಲೇಬೇಕು. ದಿಗಂಬದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತರಿಸುವ ಆ ವರ್ಣ ವೈಭವ, ಸೂರ್ಯ ತನ್ನ ಉಗ್ರಪೂರ್ತಿಯ ವೇದ ಕಳಚಿ ಸೌಮ್ಯಮಯಿಯಾಗುವ ಆ ಕ್ಷಣಿ ಅವಳಿಗೆ ದಿವ್ಯ ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ದಣಿವಲ್ಲದ ನಿರಂತರ ತೆಗೆಳಿಗಳನ್ನು ಸುಮುದ್ರೇ ನೊಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವಳಿನ್ನೀತಾಚಾತನದ ಸಿಂಚನವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕಡಲು ಮತ್ತು ಆಕಾಶದ ಅನೂಷ್ಠಾನಿಕ ನಿಲ್ದಿನ ನಿಷ್ಕಳ ಬಳ್ಳಿ ಮುಸ್ತಂಜೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಂಪಾಗಿ ಕಿತ್ತಲೆಯಾಗಿ ಬದಲಾಗುವ ರೀತಿ ಅವಳಿಗೆ ಸದಾ ವಿಸ್ಯಂಪೇ. ಸಮುದ್ರ ಅವಳ ಪಾಲಿಗೆ ನಿತ್ಯ ನೂತನ ಭಾವವನ್ನು ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸುವ ತಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಭಾವ ನಿರಂತರವೇಂದೇ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಆದರೆ...

ಅಸ್ತಿತ್ವ ಸಮುದ್ರ ದರ್ಶನದಿಂದಲೂ

ರಾಜೀವ ನಾರಾಯಣ ನಾಯಕ

ముంబయిల్లీ నేలిసి కన్నడ కెప్పువ కేలనదల్లి తోడిగిద 'కన్నడ లేఖక పరంపర'యి చోండియాద రాజీవ నారాయణ నాయక ఉత్తర కన్నడద అంశోలేయవరు. ముంబైయిల్లీ సకారి నొచెరాగిద్దరూ అవర మనస్సు కన్నడద సాంకేతికోక చేందుదల్లి సుత్తువంతహద్దు. రసాయనకాన్నడల్లి స్వాతమోత్తర పదిగి గలిసి, కంఫెషన్బంధంథ బరహగాళ మూలస రసాయనదల్లి తోడిగిరువ సక్కుదయి. 'గుబాణిక్కి' మత్తు 'లాన్న లోకలో లోన్న లవ్' అవర ప్రస్తింద కథాసంకలనగాళు. 'సుధా యుగాది పెబంధ సఘ్య 2020'రల్లి అవర 'ఘర్యాగుసి' పెబంధ ఎరడనే బహుమాన పడిత్తు. ముంబై రంగభూమియల్లు సేక్కియదాద రాజీవర ఆస్తియి క్లైట్గ్గాళల్లి చారణపూ ఒండాగిద. ఈగ అవర సాంకేతికారణ కాదంబరి ప్రకారించు హోర్చుధ్వు, అదర ఘలక్కియించు, భావించేయించు కథానుస్తుండు 'పీతోసు' ఈగ 'సుధా' ఓదుగర ప్రేతి బయిసి తెరేముకోబ్బుకిదే.